

[Tholstrup.]

kunne bruge dem selv. Nu har den engelske bilindustri, den tyske og den franske bilindustri så nær mættet markedet hjemme, at disse lande vil øve et pres for at komme af med deres vogne bl. a. til Danmark. Vi taler om restriktioner — ostelov o. s. v. — rettet imod os, imod vore produkter, men vi glemmer at fortælle, at vi heller ikke lukker op for de produkter, som skulle være betaling for vort smør. Lad os tage bare en eneste ting: smørret. Det er ikke længere siden end i sommer, at det kneb med at komme af med visse dele af vor smørproduktion. Svenskerne snuppede en ordre for næsen af danskerne. Hvordan? Jo, ved ganske enkelt at lave en handelsaftale om så og så meget smør mod så og så mange tyske biler. Dør gik vi altså glip af en chance, og den slags chancer vil vi gå glip af, hvis ikke vi giver bilhandelen fri.

Hvis der ikke kommer et bedre initiativ fra handelsministerens side, vil jeg forbeholde mig ret til at fremsætte lovforslag om frigivelse af bilimporten i forbindelse med en aftrapning af omsætningsskatten, således at man gennem denne aftrapning kan få en bremse på den helt vilde import. Jeg tror i og for sig ikke, det er så nødvendigt med nogen bremse, men det vil give en vis sikkerhed for, at det ikke går altfor stærkt. Omsætningsskatten på de populære mærker ligger på 3 000—4 000—6 000 kr. for Opel Kaptajn, Zephyr og Vauxhall af de 6-cylindrede, altså ikke de allerstørste europæiske vogne, men de mest populære størrelser. En aftrapning på 6 000 kr. over 3 år vil altså gøre bilen 2 000 kr. billigere for den, der venter til næste år, i tre år i træk. Det vil i sig selv virke hemmende på lysten til at købe vognen inden nytår. Man er også i motorkommissionens afgiftsudvalg stærkt inde på, at omsætningsskatten på biler er noget af det, man først må have afskaffet. Jeg vil ikke sige, der har været enstemmig tilslutning til at få den afskaffet, men der har ikke været nogen indvending imod den tanke, at omsætningsskatten skal afskaffes; der var ingen, der talte for, at omsætningsskatten skal bevares. Der vil altså være al mulig grund til at tage denne del af loven op og koble en lovgivning på dette område sammen med en aftrapning af omsætnings-

skatten og derved give bilerne fri, så at vi kan blive fri for disse uretfærdige fordelinger, som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen talte om. Det var måske også på tide, vi kom væk fra dem.

Som sagt, jeg ønsker, at vi i et udvalg drøfter både afgiftens højde og problemet om de mennesker, som ikke har fået nogen tillægsgevinst.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Hvis det var meningen, at der i de udtalelser, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen fremsatte, skulle ligge et angreb på automobilfordelingsnævnet, så må jeg sige, at jeg synes ikke, der er anledning til et sådant angreb. Der gøres et godt og redeligt arbejde i dette nævn og det på et meget vanskeligt og meget utaknemligt område.

Hvad angår de prisforudsætninger, det ærede medlem var inde på, forstod jeg ikke rigtig den udregning, som blev foretaget. En nedgang fra 7 000 kr. til 6 000 kr. er dog under alle omstændigheder en nedgang på 600 kr. for sælgeren af vognen; jeg synes, det ærede medlem kom til et andet resultat.

Det ærede medlem spurgte om, hvad den ændring, der er foretaget i det andet høje ting, skulle betyde. Jeg skal dertil svare, at det er en tydeliggørelse. Man blev i det andet høje ting opmærksom på, at det tidligere ordvalg: „den oprindelige ejer“, kunne misforstås, og foreslog, at man i stedet for indsatte: „sælgeren“; da jeg måtte give udvalget ret i, at der her teoretisk var en mulighed for fejl, stillede jeg ændringsforslag i så henseende.

I anledning af de bemærkninger, som de ærede medlemmer hr. From og hr. Stæhr Johansen fremsatte om en udvidelse af automobilimporten, vil jeg gerne sige, at det er min hensigt så snart som muligt at forelægge vareforsyningsudvalget forslag om en udvidelse af denne import. Om det forslag, jeg har til hensigt at stille, vil blive betragtet som dristigt eller dristigt nok, tør jeg ikke udtale mig om, men jeg anser det for at være af ganske afgørende betydning, at man på dette område følger udviklingen og ikke går stærkere frem, end det vil vise sig holdbart. Det værste, som kunne ske med hensyn til de frigelser, vi i øjeblikket lykkeligtvis er inde i, er, at man tager skrid-